

Het krijtje van Ceulen

JOEP LEERSSEN
Cultuurhistoricus

Een overbekend verhaal: tijdens de Maastrichtse Eurotop zetten de deelnemende staatslieden hun handtekening op een mergelwand bij Neercanne, Beatrix voorop. Háár naam in het donker-oranje, zoals in een vorige Maasgouw te zien was. Ze was gecharmeerd van de gedachte dat haar handtekening een Oranje-traditie volgde, waarvoor zelfs hetzelfde krijtje werd gebruikt als door haar voorouders. Inderdaad, dat krijtje had een geschiedenis, en bedrijfsleider Harkema van Château Neercanne wist daarvan via Valère Ceulen. Net als Beatrix stamt ook Ceulen uit een dynastie. De hereboeren van die naam waren generaties achtereen burgemeester geweest van de toen nog zelfstandige gemeente Sint-Pieter, met uitgestrekte landerijen op de Pietersberg en mergelgangen ondergronds. Als een bezoekende Oranjevorst die beroemde

'grotten' ging bezichtigen was de lokale gastheer altijd een burgemeester Ceulen: bij Willem II, Willem III, Emma en Wilhelmina. De familie Ceulen bewaarde dan ook in een verzilverd en ingegraveerd doosje 't krietsje' van de handtekeningen: een donker-oranje pijpje vetkrijt (craie de Paris). Dat krijtje belichaamt een scala van herinnerings-niveaus: van familiegeschiedenis en het dorp Sint Pieter, via de Limburgse banden met het nationale Oranjehuis, naar de Europese integratie.

Met dank aan Valère Ceulen en aan het oral-history-project 'Mestreech 1992' (<https://maastricht1992.nl/>).

Bij het bezoek in 1903 van Koningin Wilhelmina – centraal in het wit – aan de Sint-Pietersberg werd het krijtje gehanteerd. Rechts van haar prins-gemaal Hendrik. Door burgemeester Johannes Ceulen van Sint-Pieter werd hen een beker water uit de 'Negendrup' in de grot aangeboden. Koninklijke Verzamelingen, Den Haag.

